

KARTA PRZEDMIOTU NA ROK AKADEMICKI 2019/2020

INFORMACJE OGÓLNE

1. Nazwa przedmiotu kształcenia Psychologiczne aspekty uczenia się języka obcego							
2. Nazwa jednostki prowadzącej moduł (należy wskazać nazwę zgodnie ze Statutem PSW) Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych, Zakład Neofilologii							
3. Grupa treści kształcenia (moduł może być realizowany w ramach treści kształcenia ogólnego, podstawowego, kierunkowego, specjalnościowego lub innego) treści kształcenia kierunkowego							
4. Typ przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru) obowiązkowy							
5. Poziom studiów stopnia II							
6. Liczba punktów ECTS 2							
7. Poziom przedmiotu (podstawowy, średnio-zaawansowany, zaawansowany) zaawansowany							
8. Rok studiów, semestr I rok, semestr I – zimowy							
9. Liczba godzin w semestrze							
Wyk.	Ćw.	L*	Prj.	Pbn.	Zp.	Pr.	
30							
10. Język wykładowy: angielski							
11. Wykładowca (wykładowcy) (imię i nazwisko, stopień naukowy wykładowcy/wykładowców prowadzących zajęcia) Małgorzata Dąbrowska, dr							

INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

12. Wymagania wstępne
Uzyskanie statusu studenta studiów II stopnia na kierunku Filologia angielska
13. Cele przedmiotu
C1 wprowadzenie studentów do zagadnień psychologii edukacyjnej, zapoznanie z kluczowymi terminami i pojęciami; zdefiniowanie i omówienie historii badań nad różnicami indywidualnymi, w tym przedstawienie wybranych taksonomii różnic indywidualnych w studiach nad przyswajaniem języka drugiego (SLA);
C2 przedstawienie różnych szkół w psychologii edukacyjnej (pozytywistyczne podejścia do procesów uczenia się, behawioryzm, kognitywne teorie uczenia się, przetwarzanie informacji, konstruktywizm, podejścia humanistyczne, perspektywy socjokulturowe i ekologiczne) oraz omówienie ze studentami ich implikacji dla uczenia się i nauczania języków obcych;
C3 zapoznanie studentów z problematyką procesów zachodzących w grupach, kulturach, społecznościach i ich rolą w kształtowaniu się jednostkowych sposobów postrzegania samego siebie i procesach formowania się poczucia własnej tożsamości, wartości i skuteczności w odniesieniu do klasy szkolnej, nauczyciela i uczącego się języka obcego oraz rozwijanie umiejętności merytorycznej argumentacji i wnioskowania z wykorzystaniem poglądów własnych i innych autorów;
C4 zachęcenie studentów do pogłębiania wiedzy o przekonaniach uczniów i nauczycieli oraz roli czynników afektywnych, osobowości, motywacji i samomotywacji w procesie uczenia się i nauczania języków obcych oraz poszukiwania i stosowania skutecznych strategii motywacyjnych,

motywujących technik i form pracy w klasie językowej oraz poza nią, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (TIK) (mikro-nauczanie);	
C5 doskonalenie umiejętności praktycznego wykorzystywania zaawansowanej, zintegrowanej wiedzy o stylach i strategiach uczenia się w uczeniu się i nauczaniu języków obcych, w tym o metapoznaniu i samo-regulacji, w projektowaniu i prowadzeniu ćwiczeń/mini-lekcji języka angielskiego, w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technologii (TIK);	
C6 doskonalenie umiejętności praktycznego wykorzystywania teorii inteligencji wielorakich w uczeniu się i nauczaniu języków obcych, tj. projektowania i prowadzenia ćwiczeń/mini-lekcji języka angielskiego, a także rozwijania kreatywności i chęci komunikacji u uczącego się, w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technologii (TIK);	
C7 kształtowanie postaw otwartości na nowe idee i doświadczenia edukacyjne, rzetelności, sumienności, odpowiedzialności i samodzielności w podejściu do wykonywanej pracy, krytycznej oceny pracy własnej oraz gotowości do współpracy z innymi uczestnikami procesu kształcenia;	
C8 podniesienie świadomości studenta co do wartości i wagi poznawania czynników psychologicznych wpływających na procesy uczenia się i nauczania, a dzięki temu rozumienia siebie jako uczącego się w kontekście potrzeby rozwijania samodzielności w uczeniu się języków obcych przez całe życie, a także jako (przyszłego) nauczyciela języka angielskiego.	
14. Efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych	
Student, który zaliczył przedmiot:	odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
WIEDZA	
EU01 zna i rozumie w stopniu zaawansowanym problematykę, kluczowe pojęcia i terminy z zakresu psychologii edukacyjnej i akwizycji języka drugiego (SLA), w tym rolę procesów zachodzących w grupie, sposobów postrzegania samego siebie, przekonań uczniów i nauczycieli oraz wybranych czynników indywidualnych w uczeniu się i nauczaniu języków obcych; zna historię badań nad różnicami indywidualnymi i ich wybrane taksonomie w studiach nad przyswajaniem języka drugiego (SLA);	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W11
EU02 zna i rozumie w stopniu zaawansowanym założenia i różnice między szkołami w psychologii edukacyjnej (pozytywistyczne podejścia do procesów uczenia się, behawioryzm, kognitywne teorie uczenia się, przetwarzanie informacji, konstruktywizm, podejścia humanistyczne, perspektywy socjokulturowe i ekologiczne) oraz ich implikacje dla uczenia się i nauczania języków obcych;	K_W02, K_W04, K_W05, K_W11
UMIEJĘTNOŚCI	
EU03 potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę o procesach zachodzących w grupach, kulturach, społecznościach oraz sposobach postrzegania samego siebie i procesach formowania się poczucia własnej tożsamości, wartości i skuteczności w dyskusji wagi rozumienia siebie zarówno przez uczącego się, jak i nauczyciela języka obcego, w tym merytorycznie argumentować i wnioskować z wykorzystaniem poglądów własnych i innych autorów;	K_U04, K_U05, K_U06, K_U09, K_U14
EU04 potrafi wykorzystać wiedzę o przekonaniach uczniów i nauczycieli oraz roli wybranych czynników afektywnych, osobowości, motywacji i samomotywacji w procesie uczenia się i nauczania języków obcych, by zaproponować i zastosować strategie motywacyjne, motywujące techniki i formy pracy w nauczaniu i uczeniu się języka obcego, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (TIK) (mikro-nauczanie);	K_U04, K_U05, K_U06, K_U10, K_U11, K_U15, K_U16

EU05 potrafi praktycznie wykorzystać zaawansowaną, zintegrowaną wiedzę o stylach i strategiach uczenia się w uczeniu się i nauczaniu języków obcych, w tym o metapoznaniu i samo-regulacji, by zaprojektować i przeprowadzić ćwiczenia/mini-lekcje języka angielskiego w szczególności w pracy z uczniami szkoły ponadpodstawowej, a także z dorosłymi, w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technik informacyjno-komunikacyjnych (TIK);	K_U05, K_U10, K_U11, K_U15, K_U16
EU06 potrafi praktycznie zastosować teorię inteligencji wielorakich w uczeniu się i nauczaniu języków obcych, tj. zaprojektować i przeprowadzić ćwiczenia/mini-lekcje języka angielskiego, rozwijać kreatywność i chęć komunikacji u uczącego się, w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technologii (TIK);	K_U05, K_U10, K_U11, K_U15, K_U16
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
EU07 wykazuje postawy otwartości na nowe idee i doświadczenia edukacyjne, rzetelności, sumienności i samodzielności w podejściu do wykonywanych zadań, refleksyjności i krytycznej oceny pracy własnej oraz wrażliwość etyczną, empatię i gotowość do współpracy z innymi uczestnikami procesów edukacyjnych;	K_K01, K_K02, K_K05, K_K06 K_U21
EU08 wykazuje świadomość wartości i wagi poznania czynników psychologicznych wpływających na procesy uczenia się i nauczania, a dzięki temu rozumienia siebie jako uczącego się w kontekście potrzeby rozwijania samodzielności w uczeniu się języków obcych przez całe życie, a także jako (przyszłego) nauczyciela języka angielskiego.	K_K02, K_K06
15. Treści programowe	
Forma zajęć - ćwiczenia	
1) Wprowadzenie do psychologii edukacyjnej, problematyka, kluczowe terminy i pojęcia; definicja, historia badań i taksonomie różnic indywidualnych w studiach nad przyswajaniem języka drugiego (SLA). 2) Pozytywistyczne podejścia do procesów uczenia się, behawioryzm, kognitywne teorie uczenia się, przetwarzanie informacji, konstruktywizm, podejścia humanistyczne, perspektywy socjokulturowe i ekologiczne oraz ich implikacje dla uczenia się i nauczania języków obcych. 3) Grupy, kultury, społeczność i jednostka w językowej klasie szkolnej – uczeń i nauczyciel; zróżnicowane sposoby postrzegania samego siebie (poczucie własnej skuteczności, wiara w siebie, pojęcie Ja, samoocena, tożsamość); czynniki i procesy formowania poczucia własnej tożsamości (wpływy kulturowe, doświadczenie sukcesu i porażki, porównania wewnętrzne i społeczne, informacja zwrotna, style zachowań). 4) Przekonania – jestem przekonany czy wiem – definicje i typy przekonań; wpływy środowiska i kultury, czynników sytuacyjnych, interakcyjnych i emocjonalnych a przekonania; zmiany przekonań w czasie; przekonania w klasie językowej – jak należy nauczać i jak należy uczyć się – praktyczne implikacje pedagogiczne/dydaktyczne. 5) Rola czynników afektywnych w procesie nauczania i uczenia się języków obcych – definicja, natura i rola emocji, niepokój i emocje pozytywne, inteligencja emocjonalna, wybrane cechy osobowości. 6) Motywacja w uczeniu się i nauczaniu – definicje, kognitywne teorie motywacji, teoria samo-determinacji; teorie oraz rola motywacji i samomotywacji w uczeniu się języków obcych – implikacje dla uczenia się i nauczania – projektowanie technik i wykorzystanie strategii motywacyjnych - propozycje studentów (mikro-nauczanie). 7) Uczeń i proces uczenia się – style uczenia się i style kognitywne – definicje i taksonomie (przegląd); model Kolba (<i>Kolb's Model of Learning Styles</i>); praktyczne implikacje w dydaktyce języków obcych – przykłady ćwiczeń (mikro-nauczanie).	

8) Strategie uczenia się języków obcych i samo-regulacja w psychologii edukacyjnej i nauce języka obcego - cel nauki i poczucie sprawstwa, skuteczne i nieskuteczne strategie, rola kontekstu uczenia się i stosowania strategii metakognitywnych; implikacje dla procesu uczenia się i nauczania – przykłady ćwiczeń (mikro-nauczanie). 9) Style i strategie uczenia się na lekcjach języka angielskiego w pracy z uczniami szkoły ponadpodstawowej, a także z dorosłymi – propozycje studentów (mikro-nauczanie). 10) Inne cechy uczącego się – kreatywność i chęć komunikacji (WTC); teoria inteligencji wielorakich w uczeniu się i nauczaniu języków obcych - ćwiczenia praktyczne w szczególności na poziomie szkoły ponadpodstawowej, a także w pracy z dorosłymi – propozycje studentów (mikro-nauczanie). 11) Psychologia edukacyjna i myślenie holistyczne w praktyce uczenia się i nauczania języków obcych – wnioski.	
16. Narzędzia/metody dydaktyczne	
1. Metoda podająca/objaśniająca i/lub komentarze i wskazówki prowadzącej zajęcia	
2. Metoda aktywizująca - analiza i dyskusja wybranych zagadnień - praca całą grupą, w podgrupach oraz w parach	
3. Metoda konfrontatywna (odniesienie do doświadczeń studentów)	
4. Autorefleksja	
5. Metoda aktywizująca - selekcja materiałów źródłowych (przegląd literatury fachowej) oraz opracowanie wybranych zagadnień i prezentacja wyników własnej pracy z wykorzystaniem multimediów/ICT (prezentacje indywidualne lub w parach)	
6. Metoda praktyczna, aktywizująca – projektowanie przez studentów krótkich testów na bazie własnej prezentacji multimedialnej sprawdzających stopień opanowania wiedzy teoretycznej przez kolegów w grupie, z zastosowaniem nowoczesnych technologii (narzędzi TIK) (indywidualnie lub w parach)	
7. Metoda praktyczna, aktywizująca – praca metodą projektu – samodzielne projektowanie działań dydaktycznych (ćwiczeń, sekwencji ćwiczeń, mini-lekcji) na bazie zdobytej wiedzy	
8. Wykorzystanie Internetu jako środka dydaktycznego	
9. Wykorzystanie nowoczesnych technologii (narzędzi TIK), w tym technologii mobilnych	
10. Wybrane narzędzia diagnozy (różnice indywidualne – cechy osobowości, style, strategie, opinie, postawy, motywacja, typy inteligencji)	
17. Sposoby oceny (F – formująca; P – podsumowująca)	
F1. Bieżące przygotowanie studentów do zajęć (zapoznanie się z wyznaczoną partią materiału – pytania sprawdzające) – ocenianie ciągle	
F2. Aktywność na zajęciach, w tym udział w pracy w grupie, w podgrupach i w parach	
F3. Prezentacje multimedialne studentów (przegląd literatury fachowej na wybrany temat)	
F4. Krótkie testy wiedzy/podstaw teoretycznych z wybranego zakresu dla kolegów z grupy przygotowane na bazie własnej prezentacji multimedialnej, w tym z wykorzystaniem TIK	
F5. Projekty studentów - przeprowadzenie ćwiczenia/ćwiczeń praktycznego zastosowania teorii/omawianych zagadnień w uczeniu się i nauczaniu języków obcych	
F6. Kolokwium śródsesemestralne	
P1. Zaliczenie z oceną na koniec semestru	
18. Obciążenia pracą studenta	
forma aktywności	średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem**	40

Przygotowanie się do zajęć	2
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	7
Przygotowanie projektu – zadanie/zadania praktyczne	3
Przygotowanie krótkiego testu wiedzy z wybranego zakresu dla kolegów z grupy (na bazie własnej prezentacji multimedialnej, w tym z wykorzystaniem TIK)	1
Przygotowanie się do kolokwium śródsesemestralnego	7
SUMA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2
19. Literatura podstawowa i uzupełniająca	
Literatura podstawowa:	
1) Dornyei, Z. i Ryan, S. (2015). <i>The Psychology of the Language Learner Revisited</i> . New York: Routledge.	
2) Puchta, H. i Rinvolucri, M. (2007). <i>Multiple Intelligences in EFL: Exercises for Secondary and Adult Students</i> . New York: Helbling Languages.	
3) Williams, M., Mercer, S. i Ryan, S. (2015). <i>Exploring Psychology in Language Learning and Teaching</i> . Oxford: Oxford University Press.	
Literatura uzupełniająca:	
1) Brown, H. D. (2007). <i>Principles of Language Learning and Teaching</i> . White Plains, NY: Pearson Longman.	
2) Bielska, J. (2006). <i>Between Psychology and Foreign Language Learning</i> . Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.	
3) Bielska, J. (2011). Bariery psychiczne w nauce języka obcego. W: Komorowska, H. (red.). <i>Nauka języka obcego w perspektywie ucznia</i> . Warszawa: Oficyna Wydawnicza Łośgraf, s. 332-351.	
4) Dornyei, Z. (2003). <i>Motivational Strategies in the Language Classroom</i> . Cambridge: Cambridge University Press.	
5) Dornyei, Z. (2011). <i>Teaching and Researching Motivation</i> . Harlow: Pearson.	
6) Gardner, H. (1993). <i>Multiple Intelligences: The Theory in Practice</i> . New York: Basic Books.	
7) Oxford, R.L. (1990). <i>Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know</i> . Boston: Heinle & Heinle Publishers.	
8) Strelau, J. (red.). (2008). <i>Psychologia: Podręcznik akademicki</i> . Tom 2. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.	
9) Ślęzak-Świat, A. (2011). Proces uczenia się dorosłych. W: Komorowska, H. (red.). <i>Nauka języka obcego w perspektywie ucznia</i> . Warszawa: Oficyna Wydawnicza Łośgraf, s. 208-225.	
10) Werbińska, D. (2011). Proces uczenia się uczniów w liceum. W: Komorowska, H. (red.). <i>Nauka języka obcego w perspektywie ucznia</i> . Warszawa: Oficyna Wydawnicza Łośgraf, s. 160-176.	
11) Czasopisma dla nauczycieli języka angielskiego (np. <i>Modern English Teacher</i> , <i>English Teaching Professional</i> , <i>ESL Magazine</i> , <i>EFL Magazine</i> , <i>English Teaching Forum</i> , <i>Research in the Teaching of English Journal</i> , <i>International Journal of English Language Teaching</i> , <i>The Teacher</i> , <i>Języki Obce w Szkole</i>) – artykuły nawiązujące do omawianych na zajęciach zagadnień, do wyboru przez studentów i nauczyciela.	

20. Formy oceny - szczegóły
Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu: zajęcia kończą się zaliczeniem z oceną Procentowy podział ocenianych efektów uczenia się w kategoriach wiedza, umiejętności, kompetencje: W – 25%, U – 50%, K – 25% Warunkiem uzyskania zaliczenia z przedmiotu jest: - uzyskanie pozytywnego wyniku z kolokwium śródsesemestralnego sprawdzającego wiedzę studenta (podstawy teoretyczne) – test w formie pisemnej – czas trwania do 70 minut, - obecność i aktywność na zajęciach, w tym udział w pracy w grupie, w podgrupach i w parach, - prezentacja multimedialna (przegląd literatury fachowej na wybrany temat), - przygotowanie krótkiego testu wiedzy z wybranego zakresu dla kolegów z grupy - na bazie własnej prezentacji multimedialnej, w tym z wykorzystaniem TIK, - projekty studentów (indywidualnie lub w parach) - przeprowadzenie ćwiczenia/ćwiczeń praktycznego zastosowania teorii/omawianych zagadnień w uczeniu się oraz nauczaniu języków obcych. Ocena stopnia osiągniętych przez studenta efektów uczenia się następuje wg poniższych kryteriów: 5.0 – zakładany efekt uczenia się został osiągnięty bez zastrzeżeń 4.5 – zakładany efekt uczenia się został osiągnięty z pojedynczymi brakami/błędami 4.0 – zakładany efekt uczenia się został osiągnięty z nielicznymi brakami/błędami 3.5 – zakładany efekt uczenia się został osiągnięty z wieloma brakami/błędami 3.0 – zakładany efekt uczenia się został osiągnięty z licznymi i istotnymi brakami/błędami (minimalnie wymagany poziom osiągnięcia efektu) 2.0 – zakładany efekt uczenia się nie został osiągnięty W przypadku kolokwium/testów stosuje się jednolite dla Filologii angielskiej przedziały procentowe w ocenianiu: 50%-65,5% - 3,0 66%-75,5% - 3,5 76%-83,5% - 4,0 84%-89,5% - 4,5 90%-100% - 5,0
21. Inne przydatne informacje o przedmiocie
1. Bezpośrednich informacji o problematyce zajęć i treściach programowych udziela nauczyciel prowadzący w trakcie zajęć i podczas konsultacji.
2. Informacje związane z zajęciami znajdują się w konspektach przygotowanych przez nauczyciela prowadzącego lub na emailu grupowym oraz emailu starosty grupy.
3. Zajęcia odbywać się będą zgodnie z aktualnym planem zajęć. Informacja na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina) i miejsca: plan zajęć, strona internetowa uczelni.
4. Konsultacje odbywać się będą zgodnie z obowiązującym harmonogramem dyżurów pracowników Zakładu Neofilologii. Informacja na temat konsultacji (godzina oraz miejsce): tabela dyżurów na stronie internetowej uczelni.

*L – laboratorium (w przypadku zajęć z języka obcego oznacza lektorat)

** Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia oraz konsultacje